

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc, Liliana Catan,
Ion Guzun,

cu participarea:

procurorului Dumitru Graur,
inculpatului Druță Ion,
avocatului Andrei Beruceașvili,
succesorului
părții vătămate Mihail Plămădeală,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013, declarat de avocatul Andrei Beruceașvili, în numele inculpatului

Druță Ion Anton, născut la
01 februarie 1971 în s. Țibirica, r-nul Călărași,
domiciliat mun. Chișinău, str. Grenoble 128/3,
ap.136, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 08 octombrie 2010 – 08 aprilie 2011,
în instanța de apel: 13 mai 2011 – 15 iunie 2012,
în instanța de recurs: 17 august – 27 noiembrie 2012,
în instanța de apel: 23 ianuarie – 12 iulie 2013,
în instanța de recurs: 06 noiembrie 2013– 18 martie 2014

Procedura de citare legal îndeplinită.

Inculpatul și avocatul au solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Procurorul a optat pentru respingerea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Ialoveni din 08 aprilie 2011, Druță Ion a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (3), art.116 Cod Penal (1961), 42 alin.(3) și art. 88 pct. 4), 7), 9) Cod Penal (1961), pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Druță Ion este învinuit că la 16.12.2000, intenționat, avînd scopul privării ilegale de libertate al cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gîrleanu Robert, Vîrtos Vitalie, Banaru Serghei și Catruc Dumitru, împărțind între ei rolurile conform cărora, la indicația lui Druță Ion, Gîrleanu Robert și Banaru Serghei sub pretextul clarificării unui conflict au invitat pe Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei să se întâlnească în apropierea or. Ialoveni.

Cunoscînd cu certitudine că Buruiană Ilie deține un pistol, sub pretextul de a-i arăta un automobil, l-au invitat mai întîi pe el cu ei în mașină, unde, cu un automat de model nestabil, l-au amenințat, deposedîndu-l de pistolul pe care acesta îl deținea legal, după care Catruc Dumitru, în comun cu Vîrtos Vitalie, i-au legat mîinile cu bandă adezivă de tip „scotch” și l-au condus la o casă din r-nul Ialoveni, adresa precisă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, astfel, privîndu-l ilegal de libertate pe cet. Buruiană Ilie.

În continuarea intențiilor sale criminale, conform planului pregătit din timp, Gîrleanu Robert și Banaru Serghei i-au condus pe cet. Guzun Mihai și Plămădeală Andrei la aceeași casă din r-nul Ialoveni, cu adresa nestabilită, unde iarăși amenințîndu-i cu un automat de model nestabil i-au imobilizat, apoi Catruc Dumitru, împreună cu Vîrtosu Vitalie, le-au legat mîinile cu bandă adezivă de tip „scotch”, astfel privîndu-i ilegal de libertate pe cet. Guzun Mihai și Plămădeală Andrei, după care l-au telefonat pe Druță Ion ca să vină.

Tot el, a fost învinuit și că la 16.12.2000, în scopul reglării unor conflicte, intenționat a organizat și dirijat omorul cet. Buruiană Ilie și Guzun Mihai dînd indicația lui Gîrleanu Robert de a-i omorî pe Buruiană Ilie și Guzun Mihai, iar pentru a ascunde săvîrșirea acestei infracțiuni a-l omorî și pe Plămădeală Andrei. Astfel, la 16.12.2000 Gîrleanu Robert, la indicația lui Druță Ion, în comun cu Banaru Serghei și Vîrtos Vitalie, profitînd de faptul că Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei sînt în imposibilitate de a se apăra deoarece erau legați, dintr-un pistol automat de model necunoscut a efectuat mai multe împușcături în cet. Guzun Mihai și Buruiană Ilie, provocîndu-le decesul, după aceasta, în scopul ascunderii săvîrșirii

acestei infracțiuni, a efectuat mai multe împușcături și în Plămădeală Andrei, provocându-i decesul ultimului.

Ulterior, în scopul ascunderii urmelor acestei infracțiuni, Gîrleanu Robert, Banaru Serghei, Vîrtos Vitalie și Catruc Dumitru au transportat cadavrele lui Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei într-o fișie forestieră din apropierea traseului Chișinău-Hîncești, unde le-au îngropat, în prealabil incinerându-le.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza prevederilor art. 42 alin. (3) Cod penal (2003) și art. 116 Cod penal (1961), adică participație în calitate de organizator la privațiunea ilegală de libertate a lui Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei, precum și de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3) Cod penal (2003) și art. 88 pct. 4), 7), 9) Cod penal (1961), adică participație în calitate de organizator la omorul premeditat în privința a trei persoane, în scopul ascunderii unei alte infracțiuni, profitînd de neputința victimei de a se apăra.

În ședința de judecată inculpatul nu a recunoscut vina, declarînd că a cunoscut toate persoanele figurante pe caz, că în luna decembrie 2000 a fost telefonat de Gîrleanu Robert și Catruc Dumitru să vină la rugămîntea lui Guzun Mihail în s. Mileștii Mici. Aici, în curtea unei case i-a găsit pe Gîrleanu, Catruc, Vîrtos, Banaru, Guzun, Buruiană și Plămădeală, discutînd despre pretenția lui Catruc față de Buruiană, care a vîndut un automobil cu 12.000 dolari dar a declarat că l-a vîndut cu 7000 dolari. Buruiană și Guzun l-au rugat ca pe un prieten să garanteze față de Catruc și Gîrleanu că ei le vor restitui datoria, dar ultimii să nu-i deposeze de un automobil. El i-a spus lui Gîrleanu că garantează pentru băieți, însă acesta l-a întrebat dacă ei nu-l vor denunța la poliție, zicînd și cuvîntul „cazlit”. El i-a răspuns lui Gîrleanu că aceștea nu se vor duce la poliție și că garantează pentru ei. Apoi el a plecat din acel loc și nu cunoaște cum au derulat în continuare evenimentele. El s-a aflat în acea curte vre-o 10 minute, nu a văzut la cineva din ei arme sau ca cineva din ei să fie legat.

Martorul Catruc Dumitru a declarat că în luna decembrie 2000, împreună cu Gîrleanu, Banaru și Vîrtos la-u ademenit pe Buruiană în automobilul lor, aici, utilizând un automat cu amorsor, l-au dezarmat de pistolul pe care îl avea asupra sa, l-au legat și l-au transportat la o casă. Ulterior, Gîrleanu și Banaru i-au adus aici pe Plămădeală și Guzun. Amenințîndu-i cu automatul, i-au legat pe cei trei, iar Gîrleanu și Banaru au început să discute cu ei despre mașini furate. Peste un timp a venit inculpatul Druță I. a discutat ceva cu victimele și peste 5-10 minute a plecat. A auzit că, cînd discuta cu Gîrleanu, Druță a zis „cazliți” sau „cazniți”, nu știe precis deoarece era departe de cei doi, și a dat din mînă de sus în jos, după ce a plecat. Apoi, Gîrleanu a intrat în casă și a împușcat victimele din automat. Mai tîrziu, el, Gîrleanu, Vîrtos și Banaru au transportat cadavrele în pădure, au săpat o groapă, au pus în ea cadavrele le-au stropit cu benzină, le-au dat foc și au astupat groapa cu pămînt.

Instanța a reținut că părțile vătămate și martori din partea acuzării n-au relatat instanței de judecată careva fapte, care ar fi confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate.

Analizînd învinuirea adusă inculpatului organul de urmărire penală n-a stabilit cu certitudine data comiterii omorului de săvîrșirea căruia este învinuit Druță I.

Organul de urmărire penală n-a stabilit data precisă și locul săvârșirii infracțiunilor, în rechizitoriu fiind indicat că acestea au avut loc „într-o casă din r. Ialoveni, adresa precisă n-a fost stabilită de organul de urmărire penală”, n-a fost stabilit cu certitudine care a fost cauza decesului victimelor. Aceste fapte având o importanță primordială la examinarea dosarelor privind comiterea omorului intenționat.

Potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală osemintele din pachetul nr. 3 pot să aparțină lui Guzun Mihail, din pachetul nr. 2 pot să aparțină lui Buruiană I., din pachetul nr. 1 pot să aparțină lui Plămădeală A., însă determinarea cauzei morții este imposibilă.

Organul de urmărire penală n-a stabilit cu certitudine care a fost arma cu care au fost săvârșite infracțiunile, indicând că infracțiunile au fost săvârșite „cu un automat de model nestabilit sau „un pistol automat de model necunoscut”.

Inculpatul este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 116 Cod penal (1961) fără a indica aliniatul acestui articol, ceea ce constituie o gravă eroare procedurală.

Învinuirea, se bazează exclusiv pe declarațiile martorului Catruc D.

Însă, martorul Catruc D., potrivit declarațiilor lui, a participat la privarea ilegală de libertate a victimelor, la dezarmarea lui Buruiană L, la legarea victimelor, le-a păzit să nu evadeze, nu le-a dezlegat și nu le-a eliberat, deși a avut această posibilitate, precum și a asistat la omorul acestora, a ascuns urmele infracțiunii. Participarea sa la evenimentele despre care a relatat și rolul său în aceste evenimente a fost stabilit de către organul de urmărire penală tot numai în baza declarațiilor însăși a lui Catruc D. Ultimul, la 02.09.2010, a fost pus sub învinuire în baza prevederilor art. 116 Cod penal (1961) și 323 Cod penal, iar peste o zi, prin ordonanța din 03.09.2010 a fost încetată urmărirea penală în privința lui, astfel că la 21.09.2010 Catruc D. deja este interogat având calitatea procesuală de martor.

Organul de urmărire penală incorect a calificat acțiunile lui Catruc D. având ca scop scoaterea acestuia de sub urmărirea penală. De fapt, Catruc D. este unul din complicii la comiterea infracțiunilor care sunt imputate inculpatului. Prin aceasta se confirmă faptul că organul de urmărire penală, încetând neîntemeiat urmărirea penală în privința lui Catruc D., a avut drept scop obținerea în mod artificial a probelor împotriva inculpatului.

Declarațiile martorului Catruc D. nu confirmă faptul că Druță I. a dat indicații pentru că victimele Guzun Mihai, Plămădeală Andrei și Buruiană Ilie să fie private ilegal de libertate, că el a organizat și a dirijat ulterior omorul lor.

În ședința de judecată s-a stabilit că între inculpat și victime relațiile erau normale, nu existau careva conflicte, iar organul de urmărire penală n-a stabilit și procurorul n-a prezentat probe care ar fi indicat motivul și scopul inculpatului la comiterea infracțiunilor de care este învinuit. Indicarea în rechizitoriu ca motiv și scop „reglarea unor conflicte” este una generală, abstractă și declarativă, nefiind confirmată prin careva probe concrete.

Astfel, urmărirea penală a fost înfăptuită superficial, cu încălcarea gravă a normelor materiale și procedurale, învinuirea este abstractă, neconcretă și bazată doar pe presupuneri.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 42 alin.(3), art.116 Cod penal la 5 ani închisoare, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, în baza art. 42 alin. (3), art. 88 pct.4), 7), 9) Cod penal (1961) la 20 de ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că instanța de fond a apreciat eronat declarațiile martorului Catruc D., acestea au fost coerente și consecutive pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, el benevol a arătat locul înhumării cadavrelor și a conlucrat cu organul de urmărire penală, participând activ la descoperirea infracțiunii.

Declarațiile inculpatului că n-a fost implicat în omor, dar a fost chemat la insistența uneia din victime, Guzun Mihai, să vină să garanteze, sînt combătute de Catruc D. care a explicat că inculpatul a fost chemat de către Gîrleanu Robert sau Banaru Serghei, iar Guzun Mihai nu ar fi solicitat să fie chemat Druță Ion.

Totodată, instanța nu a dat o apreciere declarațiilor părților vătămate Buruiană Ion, Plămădeală Mihai și Guzun Elena.

Organul de urmărire penală a stabilit cu certitudine toate circumstanțele cauzei, învinuirea fiind bazată pe toate elementele de fapt stabilite în cadrul efectuării urmăririi penale. Respectiv, din declarațiile părților vătămate cît și a martorilor s-a stabilit cu certitudine că victimele Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei au dispărut la 16.12.2000. Martorul Catruc D. a indicat că victime au fost omorîte tot în aceeași zi, în care s-au întîlnit cu ei, adică la 16.12.2000.

Conform declarațiilor inculpatului, el a fost chemat să se întîlnească și a venit într-un sat din raionul Ialoveni, aceste date au fost confirmate și de martorul Catruc D., care a mai declarat că în casa aceea au fost omorîți Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei.

Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a declarat că casa cea se afla în sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni.

Conform raportului de expertiză medico-legală din 07.10.2009, osemintele prezentate pentru examinare din pachetele nr. 1 pot să aparțină lui Plămădeală A.

Conform raportului de expertiză medico-legală din 07.10.2009, osemintele prezentate pentru examinare din pachetele nr. 3 sunt de origine umană, aparțin unui schelet de gen masculin în vîrstă de 35-40 ani cu talia de 175 cm. Au fost depistate două orificii de intrare în regiunea osului parietal stîng posterior și multiple fracturi ale craniului la nivelul părții anterioare drepte, fracturi la trei coaste pe dreapta. Fracturile menționate puteau fi produse prin armă de foc încărcate cu glonte. Dacă ele au fost produse intra vital, atunci ele puteau fi cauza morții. Au fost observate urme de acțiune ale temperaturii înalte. Osemintele din pachetul nr. 3 pot să aparțină lui Guzun Mihail.

Conform raportului de expertiză medico-legală din 07.10.2009, osemintele prezentate pentru examinare din pachetele nr. 2 sunt de origine umană, aparțin unui schelet de gen masculin în vîrstă de 25-30 ani și talia de 169 cm. Au fost depistate fracturi pe o coastă pe dreapta și trei fracturi marginale la trei coaste pe dreapta. Fracturile marginale la coastele de pe dreapta puteau fi produse prin armă de foc încărcată cu glonte. Dacă ele au fost produse intra vital și au lezat inima și plămîinii,

puteau fi cauza morții. Au fost depistate urme ale acțiunii temperaturii înalte. Osemintele din pachetul nr. 2 pot să aparțină lui Buruiană Ilie.

Totodată, instanța de judecată a depășit limitele judecării cauzei în raport cu prevederile art. 325 Cod de procedură penală, statuînd „inter alia” că martorul Catruc Dumitru este unul din complicii la comiterea infracțiunilor imputate inculpatului, cu toate că în privința acestuia există o hotărîre neanulată a organului de urmărire penală, referitor la aceste circumstanțe, care nu a fost atacată de către părți.

Necătfînd că organul de urmărire penală a acumulat suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului, acestea fiind administrate corect în ședințele judiciare, instanța le-a ignorat și nu le-a luat în considerație la emiterea sentinței, fiind prezentate de către acuzare probe suficiente ce dovedesc vinovăția lui Druță Ion în comiterea infracțiunilor incriminate.

3.1 A declarat apel și avocatul Bularu S., în numele succesorului părții vătămate Plămădeală Mihai, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat potrivit învinuirii formulat, cu încasarea prejudiciului material și moral.

Apelantul a invocat că prima instanță a apreciat incorect probele administrate pe caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2012, apelurile au fost respinse ca fiind nefondate.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului nu este confirmată prin probe pertinente, utile, veridice concludente procesului de stabilire a adevărului, concluzia despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea persoanei acuzate.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2012, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că, potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, dar s-a limitat la preluarea motivării primei instanțe.

În descriptivul deciziei atacate lipsește analiza și aprecierea declarațiilor martorului Catruc Dumitru privind evenimentele la care a fost ocular, în coroborare cu materialul probant avut în cauză.

Instanța de apel s-a expus superficial asupra declarațiilor divergente ale inculpatul, dînd o soluție pripită și neargumentată.

7. Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013, apelurile au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal în privința lui Druță Ion în baza art. 42 alin. (3), **art. 116 Cod penal (1961) a fost încetat**, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Druță Ion a fost condamnat în baza art. 42 alin. (3), art. 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (1961) la 20 de ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Druță Ion, la data de 16 decembrie 2000, intenționat, avînd scopul privării ilegale de libertate al cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gîrleanu Robert, Vîrtos Vitalie, Banaru Serghei și Catruc Dumitru, împărțind între ei rolurile, conform cărora, la indicația lui Druță Ion, Gîrleanu Robert și Banaru Serghei sub pretextul clarificării unui conflict au invitat pe cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei să se întâlnească în apropierea or. Ialoveni.

Cunoscînd cu certitudine că Ilie Buruiană deține un pistol, sub pretextul de a-i arăta un automobil, l-au invitat mai întîi pe el cu ei în mașină, unde cu un automat de model nestabilit, l-au amenințat, deposedîndu-l pe Buruiană Ilie de pistol pe care numitul îl deținea legal, ulterior, Catruc Dumitru în comun cu Vîrtos Vitalie i-au legat mîinile cet. Buruiană Ilie cu bandă adezivă de tip „scotch”, și l-au condus la o casă din r-nul Ialoveni, adresa precisă nu a fost stabilită de organul de urmărire penală, astfel, privîndu-l ilegal de libertate pe cet. Buruiană Ilie.

În continuarea intențiilor sale criminale, conform planului pregătit din timp, Gîrleanu Robert și Banaru Serghei l-au condus pe cet. Guzun Mihai și Plămădeală Andrei la aceeași casă din r-nul Ialoveni, cu adresa nestabilită, unde iarăși, amenințîndu-i cu un automat de model nestabilit i-au imobilizat, apoi **Catruc Dumitru, împreună cu Vîrtosu Vitalie** le-au legat mîinile cu bandă adezivă de tip „scotch”, astfel privîndu-i ilegal de libertate pe cet. Guzun Mihai și Plămădeală Andrei, după care **l-au telefonat** pe Druță Ion ca să vină **pentru clarificare**.

Tot Druță Ion, la data de 16 decembrie 2000, în scopul reglării unor conflicte, **inclusiv și din interes material în scopul sustragerii unui automobil de model „Mercedes”**, intenționat a organizat și dirijat omorul cet. Ilie Buruiană și Mihai Guzun dînd indicația lui Gîrleanu Robert de a-i omorî pe Ilie Buruiană și Mihai Guzun, iar pentru a ascunde săvîrșirea acestei infracțiuni a-l omorî și pe Andrei Plămădeală. Astfel, la 16.12.2000, Gîrleanu Robert, la indicația lui Druță Ion, în comun cu Banaru Serghei și Vîrtos Vitalie, profitînd de faptul că Ilie Buruiană, Mihai Guzun și Andrei Plămădeală sînt în imposibilitate de a se apăra deoarece erau legați, dintr-un pistol automat de model necunoscut a efectuat mai multe împușcături în cet. Guzun Mihai și Ilie Buruiană, provocîndu-le decesul, după aceasta în scopul ascunderii săvîrșirii acestei infracțiuni a efectuat mai multe împușcături și în Andrei Plămădeală, provocîndu-i decesul ultimului.

Ulterior, în scopul ascunderii urmelor acestei infracțiuni, Gîrleanu Robert, Banaru Serghei, Vîrtos Vitalie și Catruc Dumitru au transportat cadavrele cet. Ilie Buruiană, Mihai Guzun și Andrei Plămădeală într-o fișie forestieră din apropierea traseului Chișinău Hîncești, unde le-au îngropat, prealabil incinerîndu-le.

Instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatului este dovedită integral și a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 42 alin. (3), **art. 116 Cod penal (1961)**

adică **organizarea privațiunii ilegale de libertate**, art. 42 alin. (3), art. 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (1961), adică **organizarea omorului premeditat** săvârșit asupra a două sau mai multe persoane cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, profitând de neputința victimei de a se apăra.

Instanța a reținut că declarațiile inculpatului sunt contradictorii, incerte și lipsite de precizie. Astfel, în ședința instanței de fond el a comunicat că a fost în luna decembrie 2008 la o casă din s. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni. Acolo erau Catruc D., Vîrtos V., Banaru S., Guzun M., Buruiană I. și Plămădeală A.

Au discutat despre o pretenție cu privire la bani a lui Catruc către Buruiană, i-a spus lui Gîrleanu că garantează că banii vor fi restituiți lui Catruc D., după care a plecat în Chișinău. Nu a văzut ca cineva să aibă arme de foc, nu a văzut la victime leziuni corporale, nu a observat dacă victimele erau legate, după ce a plecat nu a auzit împușcături sau alte zgomote. La solicitarea rudelor victimelor s-a interesat la Gîrleanu unde sunt victimele și acesta i-a spus că totul este normal, despre omor nu a auzit nimic. La momentul descris, **i-a spus lui Gîrleanu cuvântul „kazliți” în sensul „lămuriti -vă singuri”, pe cînd fiind audiat în ședință.**

În instanța de apel a comunicat că cunoștea despre mașina furată, de aceea s-a deplasat la locul faptei ca un garant în soluționare de conturi.

Această afirmație din start demonstrează autoritatea inculpatului în fața celorlalți făptași, ca rezultat al sustragerilor comise și neînțelegerile l-a împărțirea sumelor ce considerau că li se revin lui Buruiană și altor participanți. Alogică ar fi fost prezența lui Druță ca autoritate în fața unor persoane unde ar fi fost lipsa intereselor acestui din urmă inculpat, inclusiv cel autoritar și nu în ultimul rînd material sau alt interes de gen - conducător.

Instanța a concluzionat că declarațiile date de martorul Catruc Dumitru în raport cu celelalte materiale ale cauzei, dovedesc vinovăția lui Druță Ion în **organizarea omorului** cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei.

Faptul existenței unui conflict între victima Buruiană Ilie și Druță Ion legat de afaceri este confirmat atât de Druță Ion cât și din declarațiile date de către Catruc Dumitru, totodată gestul cu mîna de sus în jos și declarația „kazniții/kazliții”, **confirmată nemijlocit de inculpat**, urmează a fi apreciată ca o indicație directă dată lui Gîrleanu Robert pentru săvîrșirea omorului cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei. Mai mult decît atât însuși **inculpatul a confirmat indicația dată lui Gîrleanu sub formă de „kazliți, care nu poate fi tălmăcită în sensul indicat de Druță Ion „lamuriti-vă singuri”,** mai ales că imediat după această indicație părțile vătămate au fost împușcate.

Astfel s-a dovedit că între autorul propriu-zis al omorului Gîrleanu Robert și Druță Ion ar exista un raport de subordonare. **După privațiunea ilegală de libertate** a cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei **de către Gîrleanu Robert, Banaru Serghei, Catruc Dumitru, Vîrtos Vitalie** nu au fost întreprinse careva acțiuni pînă la momentul cînd a venit Druță Ion, care a discutat numai el cu victimele (pe un ton ridicat), inclusiv și de unul singur, alungîndu-i pe ceilalți din încăperea unde se aflau victimele, iar ulterior a ieșit afară și dînd indicația lui Gîrleanu Robert de a săvîrși omorul. Imediat după aceasta (după indicație) Gîrleanu Robert a și săvîrșit omorul celor trei persoane. Totodată faptul că inculpatul Druță Ion ar fi avut

o oarecare autoritate asupra participanților la săvârșirea infracțiunii date a fost confirmat și de declarațiile date de însuși Druță Ion, care a arătat că el a fost chemat acolo ca să garanteze prin autoritatea sa că victimele nu-i vor denunța pe făptuitorii infracțiunii.

Din declarațiile părților vătămate și a martorilor s-a stabilit cu certitudine că victimele Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei au dispărut la 16.12.2000. Martorul Catruc D. a indicat că victimele au fost omorâte tot în aceeași zi în care ei s-au întâlnit cu ei, adică la 16.12.2000. Conform declarațiilor inculpatului, el a fost chemat să se întâlnească și a venit într-un sat din raionul Ialoveni, aceste date au fost confirmate și de către martorul Catruc Dumitru care a mai declarat că în casa acea au fost omorâți Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei. Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a declarat că casa cea se afla în sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni.

Declarațiile date de Catruc Dumitru, martorul principal, au fost coerente și consecutive pe tot parcursul urmăririi penale, și menținute în instanțele judecătorești de fond și apel, acesta din urmă benevol a arătat locul înhumării cadavrelor și a conlucrat cu organul de urmărire penală și a participat activ la descoperirea infracțiunii. Martorul Catruc D. cu lux de amănunte a explicat instanței despre acțiunile tuturor participanților în momentul săvârșirii omorului a trei persoane.

În baza acestor date și în vederea confirmării declarațiilor martorului Catruc D. au fost efectuate expertizele medico-legale de identificate a victimelor.

Instanța a reținut drept circumstanțe agravante – comiterea infracțiunii asupra a două sau mai multe persoane, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, profitând de neputința victimelor de a se apăra.

În privința apelului avocatului Sergiu Bularu, declarat în numele succesorului părții vătămate Plămădeală Mihail, în latura civilă, instanța de apel a menționat că ultimul la urmărirea penală și în instanța de fond nu a depus acțiune civilă. O asemenea cerere nu a fost depusă nici în instanța de apel, nici verbal acesta nu a pledat pentru încasarea căruiva prejudiciu moral sau material.

8. Avocatul Andrei Beruceașvili a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel în decizia contestată a admis mai multe erori grave de fapt, deoarece eronat a stabilit existența faptelor prin neluarea în considerare a probelor prezentate inclusiv și de partea apărării.

Acuzarea a indicat că motivul omorului ar fi constituit „reglarea unor conflicte” fără a descrie aceste conflicte, martorii Sagin Corneliu și Catlabuga Arcadie, prin declarațiile făcute fac referire la motivul omorului ca „reglarea de conturi”, or Druță Ion și Gîrleanu Robert făceau parte dintr-o grupare criminală, iar victimele Guzun Mihail și Buruiană Ilie cât și martorii Catruc Dumitru și Vîrtos Vitalie. din alta.

Martorul ocular Catruc Dumitru menționează „neînțelegeri”, motivul omorului apărând spontan.

Totodată, în rechizitoriul întocmit la 22.12.2011 de către Procurorul Șef Biroului Criminalistică în cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică a

Parchetului de pe lângă înaltă Curte de Casație și Justiție în privința lui Gîrleanu Robert, prezentat instanței de apel ca probă suplimentară, se indică că motivul omorului celor trei victime rezultă din faptul că martorul de bază a cauzei penale Catruc Dumitru, la 11.08.2000, împreună cu victima Buruiană Ilie, prin amenințarea cu un pistol și prin exercitarea violenței, l-au deposedat pe cetățeanul italian Manzoli Zcljko care se afla în vizită la cetățeanul moldovean Sultan Dumitru din Orhei, Republica Moldova de un autoturism Mercedes Benz Jeep cu număr de înmatriculare YA 377 KG și de sume mare de bani, lei moldovenești și valută. Ulterior acest automobil a fost înstrăinat lui Plămădeală Andrei, iar martorului Catruc Dumitru nu i s-a atribuit o parte din bani, motiv pentru care acesta s-a simțit lezată și a apelat împreună cu Vîrtos Vitalie la Gîrleanu Robert.

Astfel, în situația în care partea acuzării nu a prezentat probe prin care s-ar fi constatat motivul triplului omor învinuit în comiterea căruia, de către autoritățile române, este Gîrleanu Robert, nu poate fi reținut motivul invocat de acuzare, cu atât mai mult că din probele prezentate și cercetate s-a stabilit că între inculpatul Druță Ion și victimele Guzun Mihail, Buruiană Ilie și Plămădeală Andrei relațiile erau normale, nu existau careva conflicte. Deci, motivul și scopul inculpatului la comiterea infracțiunilor ce i se incriminează nu a fost confirmat prin careva probe concludente, pertinente, veridice ce ar corobora în ansamblu.

Instanța de apel, în mod intenționat nu s-a expus asupra rechizitoriului întocmit la data de 22.12.2011 de către Procurorul Șef Biroului Criminalistică în cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică a Parchetului de pe lângă înaltă Curte de Casație și Justiție privința lui Gîrleanu Robert, care urma să fie reținut ca probă în vederea constatării superficialității efectuării urmăririi penale de către partea acuzării din R. Moldova, în sensul că cercetarea în prezenta cauză penală nu a avut loc sub toate aspectele, nu este completă, obiectivă, fapt ce contravine art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală și care duce la atingerea drepturilor și intereselor inculpatului.

Învinuirea adusă lui nu este clară, concretă și amănunțită, cum prevede art. 281 Cod de procedură penală. Pentru verificarea informației reflectate în rechizitoriu autorităților române, de către partea apărării la 13.02.2013 a fost înaintat demers de administrare a probelor suplimentare. Demersul a fost admis de instanța de apel, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 13.02.2013. Procurorul a prezentat informația solicitată, precum și un set de documente procesuale, care au fost examinate în ședința de judecată, nefiind însă analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală în decizia instanței de apel. Pe cînd, în cazul cercetării probelor suplimentare instanța de apel a fost obligată prin lege să se expună asupra admiterii sau respingerii acestor probe, or prevederile pct. 22.2 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, expres stipulează că în cazul cînd instanța de apel, la cererea părților, a administrat probe noi, ea urmează să le descrie în textul deciziei, cu aprecierea lor. De facto, instanța de apel nu a descris și nu s-a expus în decizia contestată asupra nici unei probe invocate de către partea apărării.

Lipsa motivului și scopului infracțiunilor duc la lipsa intenției criminale de comitere a vreunei infracțiuni. Deci, în acțiunile condamnatului lipsește latura subiectivă a componentelor de infracțiune incriminate.

Conform art. 42 alin. (3) Cod penal, se consideră organizator persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni sau a dirijat realizarea ei, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizație criminală ori a dirijai activitatea acestora. Însă, nici în rechizitoriu și nici în decizie contestată nu se menționează prin ce s-au manifestat acțiunile inculpatului de organizare a privării ilegale de libertate și omorului victimelor.

Din învinuirea formulată nu este clar când, în ce condiții și ce acțiuni a întreprins inculpatul pentru a organiza în prealabil și a dirija privarea de libertate și omorul victimelor. În acest sens, de către acuzarea de stat au fost încălcate prevederile imperative ale art. 281 alin. (2) și art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală.

Declarațiile martorului Catruc Dumitru nu pot fi puse în baza unei sentințe de condamnare, deoarece acesta are interes personal în ascunderea circumstanțelor reale în care au fost omorâte victimile. Martorul Catruc Dumitru a ascuns de instanțele de judecată ca anume el a avut conflict cu victimă Buruiană I. din cauza automobilului furat în r-1 Orhei (adică a avut motiv real pentru comiterea omorului victimelor), anume el nemijlocit a participat la privarea ilegală de libertate a victimelor, la dezarmarea lui Buruiană I., la legarea victimelor, le-a păzit să nu evadeze, precum și a asistat la omorul acestora, iar în continuare a ajutat la ascunderea urmelor infracțiunii.

În acest sens, sunt importante declarațiile martorului Pînzari Alexandru, care a declarat că Catruc Dumitru a fost de acord să arate locul îngropării cadavrelor cu condiția că declarațiile lui nu vor fi folosite în instanța de judecată. Declarațiile martorului Pînzari A., deși au fost invocate de către partea apărării în susținerea poziției, așa și nu au fost examinate și apreciate de către instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Rostirea cuvântului „cazliți” nu poate fi în legătura cauzală cu omorul victimelor. Cum nu poate fi în legătura cauzală cu omorul victimelor nici semnul făcut cu mîină de sus în jos de condamnat la plecarea de la locul faptei, or în cazul dat acest semn nu se echivalează cu darea indicației de a omorî pe cineva.

Partea învinurii nu a constatat cu certitudine nici așa componente a laturei obiective ca timpul, locul comiterii infracțiunii, armă cu ajutorul căreia au fost săvârșite infracțiunile, cauza decesului victimilor. Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii înaintate. Partea acuzării n-a stabilit în învinuire și în rechizitoriu locul săvârșirii infracțiunilor, determinarea cauzei morții victimelor, care a fost arma cu care s-a săvârșit infracțiunea.

După o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel n-a avut drept să pronunțe o hotărîre de condamnare bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.

Instanța de apel urma să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acușării solicitați de părți. În cadrul rejudecării cauzei anume procurorului îi revinea obligația de a prezenta probele necesare în susținerea învinuirii, însă partea acușării a cerut interogarea numai a unui martor - Catruc Dumitru, restul declarațiilor martorilor și succesiorilor victimelor fiind-verificate prin citirea în ședința de judecată de instanța de apel. Astfel, instanța de apel a cercetat direct numai o singură probă - declarațiile martorului Catruc Dumitru, ceea ce, în mod evident, nu este suficient pentru casarea unei sentințe de achitare și pronunțarea unei hotărâri noi, de condamnare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când acesta este expus neclar, când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația inculpatului.

În corespundere cu art. 6 pct. 11/1 Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt prezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acușării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe

probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Potrivit art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Conform art. 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Aceste prevederi de drept nu au fost respectate de către instanța de apel.

Or, în pofida normelor specificate, a principiului contradictorialității în procesul penal și a jurisprudenței nominalizate, se observă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, procurorul, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale, nu a solicitat să fie cercetate direct și nemijlocit probele scrise, decisive ale acuzării, inclusiv declarațiile martorilor acuzării.

Este adevărat că instanța de apel a dat citirii probelor scrise, examinate de prima instanță, consemnându-le în procesul verbal al ședinței de judecată, dar din propria inițiativă, încălcând astfel principiul contradictorialității procesului penal, deoarece a selectat și invocat din oficiu probe pe care le-a utilizat și pus la baza hotărârii de condamnare a inculpatului, adică în defavoarea lui, subminând competența exclusivă a acuzatorului de stat în aspectul vizat (*v. 5, f. d. 2-36*).

Mai mult, instanța de apel și-a fundamentat soluția de condamnare a inculpatului pe probe neconsemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, cum ar fi cele de la f.d. 164, v.3.

Prin urmare, argumentul indicat de recurent că instanța de apel nu a luat în considerare că procurorul s-a eschivat să-și exercite în fața instanței de apel sarcina prezentării probelor, iar instanța de apel nu era în drept să invoce din oficiu probe în defavoarea inculpatului, sau să-și întemeieze concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, este întemeiat (*pct. 8 din decizie*).

În al doilea rînd, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform rechizitoriului, inculpatul este acuzat că: „*în scopul reglării unor conflicte, intenționat a organizat și dirijat omorul..., după care l-au telefonat pe Druță Ion ca să vină.*” (v. 2 f.d. 170)

Totodată, instanța de apel a constatat altă faptă decît cea invocată în actul de învinuire, adică că inculpatul: „*în scopul reglării unor conflicte, inclusiv și din interes material în scopul sustragerii unui automobil de model „Mercedes”, intenționat a organizat și dirijat omorul..., după care l-au telefonat pe Druță Ion ca să vină pentru clarificare*” (v. 5 f.d. 21, pct. 7 din decizie).

Totodată, art. 8 alin. (3), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Aceste împrejurări atestă că instanța de apel nu a judecat cauza numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și a completat învinuirea din oficiu cu circumstanțe de fapt neincriminate inculpatului și care modifică esențial învinuirea în sensul agravării situației ultimului, nerespectînd, astfel, prescripțiile de drept enunțate, inclusiv a principiului contradictorialității procesului penal.

În al treilea rînd, conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva. Conform art. 395 alin. (1) pct. (2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea constatată ca dovedită. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

În pofida acestor prevederi legale, în dispozitivul deciziei adoptate, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 116 Cod penal (1961). Dar, fără a indica aliniatul din acest articol, fără a-i aplica pedeapsa concretă și liberarea ulterioară de pedeapsă, a încetat procesul penal.

Prin urmare, pe acest capăt de acuzare formulat inculpatului, cauza nu a fost judecată în condițiile legii.

În al patrulea rând, potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 24 alin. (3), 315 Cod de procedură penală, apărătorul și inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor. În corespundere cu art. 413 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate.

Astfel, instanța de apel:

a) nu a consemnat în procesul verbal și nu a apreciat în niciun fel în descriptivul deciziei adoptate probele scrise de la f.d. 1-3, 194-224, 226-235 v. 4, invocate, administrate și anexate la demersul apărării, care prezintă acte procesuale efectuate în procedurile disjuncte în privința celorlalți coparticipanți.

Mai mult, printre aceste probe există procesul verbal de audiere a coparticipantului, B.S, (v. 4 f.d. 228), care nu a confirmat versiunea expusă de martorul Catruc Dumitru privind împrejurările comiterii crimei imputate inculpatului și procesul verbal de audiere a altui martor ocular, S.O, (v. 4 f.d. 198), din care rezultă că victimele au fost omorîte în alte circumstanțe decît cele constatate de instanța de apel.

În legătură cu administrarea acestor probe scrise, apărarea a solicitat instanței audierea suplimentară a martorului Catruc Dumitru, însă instanța de apel, printr-o încheiere protocolară, a dispus respingerea acestui demers dar fără să-și motiveze soluția adoptată (v. 5 f.d. 14, pct. 7 din decizie).

Pe lîngă aceasta, instanța de apel constatînd că *„ameninîndu-i cu un automat de model nestabilit i-au imobilizat, apoi **Catruc Dumitru, împreună cu Vîrtosu Vitalie le-au legat mîinile cu bandă adezivă de tip „scotch”, astfel privîndu-i ilegal de libertate pe cet. Guzun Mihai și Plămădeală Andrei, după care l-au telefonat pe Druță Ion ca să vină pentru clarificare**”*, nu a audiat martorul Catruc Dumitru, privind aceste constatări, aducă cu ce ocazie tot el l-a telefonat pe inculpat ca să vină la locul faptei și pentru ce fel de *clarificare* urma să se vină ultimul (v. 5 f.d. 21, pct. 7 din decizie).

b) nu a apreciat în genere declarațiile martorului apărării Pînzari Alexandru și în special în aspectul invocat de apărare și recurent, că *„Catruc Dumitru a fost de acord să arate locul îngropării cadavrelor cu condiția că declarațiile lui nu vor fi*

folosite în instanța de judecată”, nu a analizat și apreciat separat și în coroborare toate probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și consemnate în procesul verbal, concluzionând la general că vinovăția inculpatului este dovedită de „*declarațiile părților vătămăte și a martorilor*”, fără a le da nume și a specifica esența acuzatorie a acestor declarații (v. 5 f.d. 9-13, pct. 7, 8 din decizie);

c) a reprodus în descriptivul deciziei contestate în mod absolut divergent declarațiile inculpatului depuse în instanța de fond și cea de apel, indicând că **inculpatul a confirmat indicația dată lui Gîrleanu sub formă de „kazliți,, care nu poate fi tălmăcită în sensul indicat de Druță Ion „lamuriti-vă singuri”**. Or, potrivit proceselor-verbale de audiere a inculpatului, în fața ambelor instanțe ultimul a declarat că, invers, Gîrleanu l-a întrebat pe el dacă victimele nu-l vor denunța poliției, tot acesta utilizând expresia „*cazliți*” în vederea definitivării anume a acestei situații (v. 3 f.d. 123, v. 5 f.d. 18 pct. 7 din decizie).

Mai mult, instanța de apel, indicând în descriptivul deciziei adoptate că „*declarațiile inculpatului sunt contradictorii, incerte și lipsite de precizie. Astfel, în ședința instanței de fond el a comunicat că...*”, iar ulterior menționând că: „*pe când fiind audiat în ședință.*”, aici analiza neavînd o continuare de text, nu și-a mai argumentat esența faptului că mărturiile inculpatului sunt contradictorii, lipsind și soluția dacă le admite sau respinge.

Rezultă că instanța de apel a stabilit eronat faptele în existența lor, adică prin neluarea în considerare a probelor care le confirmă sau infirmă, cît prin denaturarea conținutului acestora.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii contestate, acesta este expus neclar și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția pronunțată.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Andrei Beruceaşvili, casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 12 iulie 2013 în privinţa inculpatului Druţă Ion Anton şi dispune rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

Druţă Ion Anton urmează a fi eliberat din Penitenciar, dacă nu execută alte hotărîri judecătoreşti.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunţată în şedinţa publică din 15 aprilie 2014, ora 09.50.

Preşedinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Liliana Catan

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

18 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte	Elena Covalenco,
Judecători	Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc, Liliana Catan, Ion Guzun,

cu participarea:

procurorului	Dumitru Graur,
inculpatului	Druță Ion,
avocatului	Andrei Beruceașvili,
succesorului	
părții vătămate	Mihail Plămădeală,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013, declarat de avocatul Andrei Beruceașvili, în numele inculpatului

***Druță Ion Anton**, născut la
01 februarie 1971 în s. Țibirica, r-nul Călărași,
domiciliat mun. Chișinău, str. Grenoble, 128/3, ap.
136, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Andrei Beruceaşvili, casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 12 iulie 2013 în privinţa inculpatului Druţă Ion Anton şi dispune rejudecarea cauzei de către aceiaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

Druţă Ion Anton urmează a fi eliberat din Penitenciar, dacă nu execută alte hotărîri judecătoreşti.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată va fi pronunţată în şedinţa publică din 15 aprilie 2014, ora 09.50.

Preşedinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Liliana Catan

Ion Guzun